

1170

1

!

Incipit alphabetū
diuini amoris de eleuatione mentis in deū
venerabilis magistri Johānis Berson can/
celarij parisiē.

Jnc

H/3

D honorem

oīpotentis dei aliquos modos et
vias pro eleuatione mentis in
deū ppono describere. Et quīs
hoc nō sit currētis neq; volētis; sed dei mise
rētis: tñ cū dei adiutorio habitis exercitijs
z modis multo facili⁹ potest se quis eleuare.
Unde primo sciendū q; diuersi diuersas po
nūt dispositiones Beat⁹ Anselm⁹ in suis
meditationib; incipit per viā timoris. Et
hec est viā ichoatiua. Beat⁹ Dyonisi⁹ ponit
tres vias scz purgatiuā: qz primo homo mū
dat conscientia suā per penitentia. Uia illumi
natiuā: scz qua se homo accēdat in amorē dei
per memoria z gratitudinē beneficior; dei qz
sicut dicit. Agn⁹ in meditationib; suis. Ad
deū diligēdū nichil tantū valet sicut benefi
cior; ei⁹ frequēs meditatio. Tertia est vniti
ua: qua homo p amorosā cognitionē z adhesi
onē vnit sūmo bono: z gratulādo pfectionib;
suis: z totū se ei ītime sbijcēdo prōptissima
volūtate. Beat⁹ benedict⁹ ponit viā instructi
uā. A bto gregorio elicīt mod⁹ exēplatiuus
Ber. cassien⁹ dicit q; oportet. Primo medi
tari q; inducūt timorē. Secdo q; puocāt imi

tationē z vitā sctōz. Tertio ea q̄ i ducūt sp̄
futuroz z gaudia sctōz. Itē Jo. Berson cāh
cellari⁹ parisiēn dicit q̄ ad dei timorē pueni
tur: p̄ p̄p̄tionē: admirationē: z exltationē.
Bonauētura dicit q̄ ad h̄ valēt tria. scz di
uina reuerētia oīonū suffragia z beniuolētia
h̄ est q̄ homo reputet se i dignū tot z tāta be
nificia a sūmo bono p̄cepisse. offerēs bonā vo
lūtātē suā ad gratitudinē oīm. Btō Jeroni
mo potest ascribi vita peregrinātia. h̄ est
q̄modo dñs iesus i h̄ mūdo vitā duxerat tāq̄
peregrin⁹. Btō Am. via p̄paratiua. Fraci
sco: via compassiua. Bernarto. via affectiua.
Aug⁹. suplatia. Hugoni: oratiua. Gregorio
exltatiua. ¶ Est tñ vez q̄ qlibet eoz plures
vias habuit. Sz he q̄si exēplariē eis ascri
pre sunt. Et qz diuersi amatores diuersis
mouent̄ modis ideo diuerse hic ponunt̄ vie.
¶ In generali tñ sciēdū est q̄ volens videre
dilectū suū. Jesū. Primomundet oculos si
sūt turbidi aut repidi. Et hec est via purga
tiua: deide si sūt tenebre: accēdat lucernā vt
clare ipsū uideāt: z hec est via illuminatiua.
Deide appropinq̄t: z p̄ reuerētia p̄citet āte
pedes ei⁹: z deiceps eleuat̄ a dilecto porre
cta ei manu. Deide suscipit̄ ad osculū pacis

Deinde affabiliter ei loquitur cupit se manere cum eo: liquescit in eius presentia: languescit in eius absentia: querit: vocat suspirat: iuentum denuo tenet: in eius amore ardet: alta fastidit. soli illi adherere volens: et hec est via unitiua. Et post longum tempus in eo quiescit: ita ut in pace factus sit locus eius. Ex his et alijs possunt elici quiddecim vice procedentes in amore dei et secundum hoc erunt quiddecim capitula de doctrinis vtilibus ad eleuationem mentis in deum. ¶ Et hoc de prohemio.

¶ Sequitur tabula.

Inchoatiua. Comparatiua.

Purgatiua. Compassiua.

Illuminatiua. Affectiua.

Instructiua. Superlatiua.

Via. Imitatiua. Via. Oratiua.

Exemplatiua. Unitiua.

Admiratiua. Exultatiua.

Peregrinatiua.

¶ De via inchoatiua Anselmi de doctrinis.

Timore seruili

procedit filialis. Plures enim incipiunt a timore: declinare a malo et facere bonum incipiunt a timore: Ideo hec via dicitur inchoatiua. De hac via habet in ihero. Siue comedo siue bibo siue quod

aliud facio: sp̄ resōat hec vox ī aure mea. Sur
gite mortuū ad iudiciū. Et ī vitas patrū hēt
re helya monacho q̄ sp̄ timuit trīs. s. in hora
mort̄: occurſū demonū: deductiōez ad iudi^m
z sētētā iudic̄. ¶ De hac via dīc̄ āselm^o. O
lignū aridū et̄nis ignibz dignū. qd̄ m̄deb̄ ī
die illa: qn̄ exiget̄ a te ad ictū oculi oē t̄ps vi //
uēdi tibi p̄cessū qmō a te fuerit exp̄sum. zc̄
Et q̄nis ml̄ta īcutiūt timorē t̄n̄ p̄ exēplo po
nit̄ hec tabl̄a sc̄dz ordinē alphabeti ¶ Alta^o
z īst̄abilitas mūdi. q̄ hō nūq̄ ī eodē statu p //
manet z nescit an amore vl' odio dign^o sit Si
eī reliq̄ret eū dñs ad ictū oculi: statī diabol^o
eū s̄b̄teret ¶ Bellū p̄pe carnis mūdi z dia
boli. adūl^o sp̄z hoīs. ¶ Cotidiana fragilitas
et negligētia resistēdi penitēdi et p̄ficiendi.
¶ Diuīa seueritas q̄ apparuit ī casu lucife //
ri ī picl̄itatiōe mūdi p̄ diluuiū. zc̄. ¶ Exit^o
dubi^o de hac vita q̄ nēo scit vbi qn̄ z quō mo
riet̄ an bene vl' male ¶ Futurū iudiciū: vbi e //
rit īter ī fallibilis: ī effugabilis: īflexibilis.
Nemo pōseū fallere aut effugere nec a sn̄ia
appellare. ¶ Grauitas penaz purgatorij q̄
sc̄dm Aug^m. excedūt oēm penāhui^o mundi
¶ Horror demonū z p̄eaz īferni ¶ Ignis ī
exc̄i quibil. ¶ Karissimoz ciuū celi p̄petua
sepa^o. ¶ Lict^o zvlulat^o sine p̄solatōe. Ma //

ria strictitudo iuxta psalmistam Sic oves in inferno positi sunt. **N**oticia et confusio suorum peccatorum. **O**diu sui et omnium qui sunt in toto mundo. Perpetuitas peccatorum inferni: quia in inferno nulla est redemptio. **Q**uietis et spei perpetua oblatio. **R**ationis obstinatio in malo quod non vult de cetero bonum. **S**tridor dentium per angustiam. **T**ertio et captivitas: quod nec potest de loco moveri quam vellet. **V**ermis conscientie de omissis et scandalis. **X**p̄e redemptor peccatorum pie qui sumus causa tue vite ne perdas nos illa die

Est quani homo totum trorsum // b. mortis: in //
 dicij. et inferni perturbat incipit timere: tunc arguit sepe sic in seipso. Quicumque peccaverit mortaliter. aut oportet eum dari: aut lametis purgari: sed ego peccaui mortaliter sed oportet me dari: aut lametis penitentiae purgari. Sed quia dana est perpetua et purgatio temporalis. volo igitur agere penitentiam iterum quod tempus michi vacat. **R**ecogitabo igitur omnes annos meos in a. a. m. et quantum delectatus sum deliciis: tamen me affligam penitentia tormetibus. **U**n scilicet illam viam perdat homo. x. precepta autem quod voluerit et dicat. **O** primitivissime: ego sum ille perditus qui hec sunt tua pietate commisi. et ita ingratus fui quod me innocenter creasti: et ego me deservavi. **T**u pro me crucifixus et humiliatus: et ego me ex

altaui. Tu nudat⁹. ego auar⁹. tu amaricat⁹:
ego delicat⁹. Tu felle potat⁹ ego c̄pula ḡuar⁹
Tu tot⁹ laboriosus. ego oīno accidiosus Tu
p̄ ūmicos exorasti: ego ūmicos z aīcos odiui.
S̄z q̄d faciā. Nūq̄d desperabo. Ubi est illud
Nolo mortē pctōris. ferrū vitrū. aut specu
lū cū rubiginosū est. purgat z ego p̄ viā pur
gatiuā lima p̄ tritiōis p̄ fessiois z satisfactiois
me purgabo. Sicut me exaltaui: ita ero ob
pbriū hoīm z abiectio pleb. Cōtra auariciā
abrenūtiabo p̄petatib⁹ meis p̄ voluptates
affligāme ieiunijs vigilijs fame z siti. Pur
gabome p̄ tria scz p̄ gemitū oratiōis: p̄ ignē
tuo p̄ passiōis p̄ ardorē tue caritat⁹ Et vt lati⁹
hec viā purgatiua appareat. videat̄ hec ta
bula sc̄dm ordinē alphabeti.

Peccator debet dolere.

Amicitia dei amissa.

Bonitate dei contempta.

Consensu et culpabili vita.

De Dilapsu t̄pis z viriū corpis z aīe:

Excessu p̄ceptoz dei ecclie z superioroz

Fragilitate r̄sistēdi p̄itēdi z p̄ficiēdi

S̄raui negligētia laborandi. orandi.

meditandi. legendi. zc̄.

Habitu et cōsuetudine ex frequenti
intentione peccandi.

Pctōr dē colere

Ingratitudine qua iter et iter
De sibi dimissa renouauit.
Karitatis extinctioe p̄ q̄cūq; peccata
Laxatione timoris dei : q̄ contra tam
magnum dñm tam magna et horribilia
peccata cōmittere presumpsit.

per
Misericordie implorationem
Noue vite assumptionem
Orationum suffragia
Passionis christi interpositionē
Quassationē. i. austeritatē penitētie
Reiectionem honoris voluptatum
et delectationum.

Pctōr nō respēt s; assumēdo
p̄dentiā purgēte.

Sanctorum intercessionem.
Temporis vtilē expensionem
Voluntatis pprie abrenūtiationem.
Xpi benignitatē qui non vult mortē
pctōris sed magis auertat et viuat

Virgata

sciētia: iā aptior
est amorī diuino.

Un sic speculū purgatū pōt pl^o reluce
re. Sequit̄ ḡ nūc via illuminatiua: qua hō tā
incipit videre et cognoscere dilectū suū quem
pri^o prop̄t rubiginē pctōrū videre nō poterat.
Un̄ q̄rit. Quis est dilect^o me^o? R̄ndet. Ipe ē
q̄ michi tot et tāta bñficia p̄tulit qd̄ si possible

eēt ab ei⁹ laude z g⁹tiar⁹ actiōe nūq̄ cessare de
berē. **H**ac viā illuminatiuā Dauid hūit cū i
psalmo ait. B⁹ndic aīa meā d⁹no: z oīa q̄ i tra
me sūt noi sctō ei⁹. **C**ōsiderādū tū est q̄ nō
pncipalit⁹ debem⁹ d⁹ū diligere pp̄ b⁹nficia sua
sz pp̄ imēsā suā bonitatē z pp̄ seipm. Sic
enī pp̄ lumē nō videt⁹ res finalit⁹: sz mediāte
luē videt⁹ clar⁹ occasiōalit⁹. Sic illa viā d⁹
illuminata: qz accēdit puocat et illuminat oēm
hoīez ad d⁹ū diligēdū. **U**n ber. Tot b⁹nficia
p̄tulit michi d⁹ qd̄ si p̄siderarē z si vn⁹ rustic⁹
michi fecissz: tenerer eū diligere. Quid igi⁹
repēdā sūmo amatori de suis b⁹nficijs. Certe
gras agā z p̄mēozabo q̄tū potero. **U**n de hac
g⁹titudie z viā illuminatiā videat⁹ seq̄ns tabla

Ratias **C**icd̄z alphabetū.
s tibi ago sūme de⁹
de. **A**rdētissimo amore tuo q̄ crea
sti me nichl⁹ mei idigēs. qz me carere poteras
qz nichl⁹ tibi sū utilis: sz ex tua bōitate etna
p̄ticipasti michi eē viuere z itelligere: et ad
imaginē tuā me formasti. **B**eignissia icar //
natiōe tua z redēptiōe. Tu es enī ille rex re
gū q̄ sedes sup cherubiz z ituenis abyssos: q̄
pp̄ n⁹as salutē: n⁹os defect⁹ assūpsisti: paup //
tatē: famē. siti tristitiā z dolores. zc. **I**n tris

visus es et cū hoīb; ueritat⁹ es. Et deliciae
tue eē cū filijs hoīz. Un̄ hec. Nō ex nr̄is me-
rit; s; ex tua et̄na bonitate. Quātas blasphemias
irrisiōes tormēta; p nob sustinuiſti. nō
coacte; s; libēt̄ z uolūtā⁹. z n̄ solū libēt̄ s; z ardēt̄
Potas nos pp̄t̄ pctā nr̄a i nichilū redigere
āt et̄t̄ alios hoīes inocētes creare; s; bōitate
tua nos hēre uoluiſti imo p nob tāta sustinuiſti
q̄si te odires z nos diligeres exaltādo. Quid
meli⁹ dō z q̄d uili⁹ pctōre q̄ cane peior ē z illu-
dit̄ p pctōre. Cōfidēt̄ia q̄ nos vis hēre ad te:
p̄ez ei te hortar; uocare lutū z cinerē z petēr
mōes: ut hēas occasiōez dādi delctār; ei i nr̄a
salute; z das nob plura q̄ ex pigritia petim⁹. z
q̄to plura das: tāto pl⁹ hēe. Dōis michi p̄-
stit; Dedisti ei michi h̄ corp⁹ hāc aīaz; z uires
corp̄is z aīe. Angl; p custode. Dyabol⁹ ei me
millesies obruer̄ potuiss;: nisi ille me defēdis;
Et breuit̄ oīa q̄ hēo dedisti michi i p̄e ei es de⁹
me⁹ q̄ mercat⁹ es me. In c⁹ ptāte me⁹ stat⁹ exi-
stit. quē cū auferis reūtor i pluerē. Educatōe
dedisti ei michi laboriosos parēt̄es: q̄ me suis
laborib; educauer̄t z nutrier̄t z n̄ neglexer̄t.
Produxiſti p̄t̄e meā. i frumēt; carnib; z pisci-
b⁹ ac alijs q̄b; educat⁹ sū uisq; ad hoc t̄ps. z c̄
fite z sac̄mēt;: qz dedisti me nasci i xp̄ianos
nō p patrē paganū; aut iudeū. sed baptizari;

z alijs sacramētis adiuari. q̄b̄ tua amarissima
morte efficaciam meruisti: z specialiter de h̄ sa-
cratissimo sacramēto corporis z sanguis tui
in q̄ manes nobiscū vsq; ad cōsumationē sc̄li
Et tm̄ ecclesiā diligis: vt p̄secutiōes nob̄ fa-
ctas tibi fieri dicas. clamas de celo. Saule
saule q̄d me persequeris. ¶ Gratuita tolle //
ratiōe in pct̄is z reuocatiōe. Dissimulasti enī
pct̄a mea: nō me demergēdo ad inferos trahēdo
lz expectasti vocasti p̄ inspirationē ad penitētiā
p̄ flagella: p̄ infirmitates: p̄secutiōes p̄ corre-
ctiōes: p̄ pdicatiōes: p̄ horrore mortis: iudi-
cij et inferni: et nō cessasti donec orōnē orarē.
Dylaritate pat̄na q̄ me ad penitētiā cū gau-
dio suscepisti sicut filiū pdigū et renouasti:
remisisti michi relicta p̄missa: et de b̄is omis-
sis dedisti michi displicētiā pct̄oz: abstulisti
ocasiōes recidiuādi: dedisti gr̄am p̄merēdi:
et sp̄e p̄grediēdi. ¶ Iteratiōe gr̄e: qz recidi-
uātē iterz suscepisti: et iterz ī ḡtitudinē remi-
sisti: nec posuisti gr̄e tue t̄minū. ¶ Karissimo
dono sp̄uscti q̄d michi in sac̄mētis imūdo z i //
digno cōmunicasti. vt me purgaret z illumina-
ret z caritate iflāmaret. ¶ Liberatiōe a sc̄lo
vt p̄ itroitū religiōis fugerē occasiōes pct̄oz
cū socij mei mortui sūt forte in pct̄is suis: q̄

hāc grām nō pceperūt. Neū q̄t sūt dānati in
 iferno q̄ minora z pauciora pctā p̄miserūt q̄
 ego: z nō surrexerūt. Et quot meliores me ad
 huc in sc̄lo sūt iuoluti: diuersis occasionibz
 pctōz: honoribz vanis voluptatibz: diuitijs
 trenis. Quid in me iuenisti: q̄ dedisti mi chi
 pēnas sicut colūbe vtolarē de sc̄lo vbi sordes
 et iniqtates: p̄ q̄bz tibi grās specialiter ago
Misericordia sp̄ali: q̄ custodisti me a ml̄t̄ pct̄
 q̄ circa me fuerūt attēptata: adl̄teria: homici/
 dia. et alia q̄ nō euasissē nisi tu me retraxissēs
 Et q̄ de tristitia sepe absorpt̄: de tua m̄ia nō
 despau: sepe solat̄ es me diuisis vocatiōibz
 sup̄posit̄. ¶ Noticia tua z noticia scriptaz
 q̄ apuisti michi i intellectū eaz: Quot rustici:
 q̄t ignari: q̄ nō ielligūt: q̄d agūt q̄ si iellige
 rēt: forte ml̄ta plura bona facerēt q̄ ego i ḡt̄
 tot doctiōibz et scripturis sacris. ¶ Occur
 sione tua. q̄cūqz enī me p̄ti michi occurristi:
 in creaturis. i scripturis blādīmēt̄z t̄rozibz
 b̄nificijs: ne effugere te potui. ¶ Prōpt̄i u/
 dine volūtatz q̄ dedisti michi grādis: faciēdi
 grātia tolerādi: regularia: sufferēdi cōtraria
 ¶ Quietatiōe sc̄ie. Tot. n. fui iuolut̄ pctō
 rū aglis z scrupulis: q̄ nisi me iuissēs nūqz
 fuissē q̄etat̄. ¶ Remotiōe periculoz. In q̄t

enī fui pestilētījs: cū īdisposit⁹ fuerā ad mo-
riēdū: p̄pt magna gūia pctā mea: ⁊ socij mei
mortui fuerūt: ⁊ tu me ⁊suasti. In sup fui vl'
potui eē ī piculis tonitruoz fulguris: fluij:
īgnū. latronū. bestiaz. ⁊ diūsoz casuū ī qb'
si mortu⁹ fuissē t̄ico q̄ īdisposit⁹ ⁊ eē caritatē
recessissē. ¶ Serui⁹ sup celestū ⁊ oīz īferioz
Dia enī michi fūiūt: āgeli custodiēdo: celū p
motū suū. sol luna ⁊ sydera p lumīs mīstrati o
nē. Aer refouet spiratē. Aq̄ sariat sitiētē. fra
nutrit esuriētē. aīalia bruta aliq̄ defūiūt vt
cō: aliq̄ īcitādo ad laborē vt formice. Aliq̄
īcitādo ad timorē vt leones vrsi. Et breuitē
si te dilexero: oīa coopabunt michi in bonū
¶ Totali tui dīffusiōe: vt oīa alia q̄ dīnume
rare nō possū ⁊phendā te totū michi dediti
Dediti michi dona nate grē sup habūdātie.
Te nascēs ī sociū: ⁊ uescēs ī edulū moriēs ī
pctū ⁊ regnās ī p̄miū vis dare dediti te fra
trē oīm: sp̄sū patrē amatoz: doctoz nutriti-
toz ⁊ custodē. ¶ Ultima expectatiōe finalit
Si te nō dereliq̄ro nō vis p̄petuo derelinq̄re
s; vis eē finis me⁹ ⁊ p̄metū oīm desiderioz
meoz vis me tecū regre. tecū gaudere. ⁊ ī se
parabilī sp̄ tecū manere. ¶ Xpo hē de tei po
tu es donū b. Q donū sup oē donū: te nobis

ipetuu dona: z sufficit nob: qz tu es lux & a
bonitas vita. z gaudiu mudi. pietas imesa:
q nos a morte saluasti roseo sanguie tuo: z p

Am sicut (illumiatia via duxisti.
p mittit: purgato z illumiato. vtile est

habere pucta istructiua p ipsi? emudatioe vt
sciat effugere occasioes pctoz. De hac via

videat beat? Bndict? p capitulu suu qrtu i
regla sua v3 de istrumet? bonoz opoz cui? ca/
pituli ps n oblis het i tabla q seqt ic dz ordi

ne alphabeti **A**bnegar seipsu. zc. z seqrpz
Bonu i se visu deo ascribere z no sibi. zc.

Corpo castigare. **D**eū p oibz diligere z
primu sic seipsu **E**latione fugere. **F**ace

re se de sclaribz. acribz alienu **G**ulosu n ee
Honore oes hoies **I**n oi loco z tpe deū

respicere **K**aritate trinuā habere **L**ctō
nes stas libet audire **M**aledicetes bndi

cer. No iurari ne forte piuret. **O**ioni frequē
icubere. **P**recept? supioz obedir. **Q**ue dicūt

p lati facere. **R**isu mltu no amar. **S**pe sua do
p mitter. **T**imere die iudicij. **V**ita etna oi

z cupiscētia spuali desiderare. **X**po oino nichl
ppdere. **Z**elu z inidia n hze. **f**acietibz aut b

p mittit sicut? Bndict? pmlu qd ocul? no vi/
dit. zc. **S**i aut qrit vbi pnt hec custodiri.
Rudet q difficult i sclo Jo dic i regla offm. zc

e **T**vult iohes gerson. Cācel
lari⁹ parisiēn. Ad in
flāmotionē diuini amoris v3 īspectio p
cedētū scōz: q̄ nob pponit ad imitationē ī
actibz vtuosis: vt ī obediētia: humilitate: pa
ciētia: q̄z īncēssiōe z imitationē pōt hō p̄fice //
re. Et hęc vocat vīa imitatiua. Cū p exēplo
ponit h̄ alphabetū. et p talē modū posset si
bi hō ex le gēdis scōz: modū viuēdi sibi col
ligere. In illō .i. cor. 2. Dic te doceat humi
litate: h̄ paciētia. zc. Quilibet. n. scūs ē nob
ex^m alic⁹ vtuū. ¶ Ambrosi⁹ ē nob ex^m magē
p̄fidētie. i. spei de bonitate dei: vñ ait nō ti //
meo mori: qz habem⁹ bonū dñm. Bernard⁹ ē
nob ex^m eximie hūilitatē q̄ vt fumū reputa //
uit hoies: et alte p̄tēplatiōis q̄ eleuat⁹ in deū
tota die penes lacū eq̄tauit et de sero vbi la
cus esset īgrauit. ¶ Elemēs affabilitatē q̄ oī
bus ita affabilis fuit. vt etiā ītēi et gētiles
eū diligerēt. ¶ Dñic⁹ magne caritatē. q̄ ora
uit vt se totū īpēdere posset saluti p̄rioz: q̄ z
disciplinas tres q̄ libet nocte accepit: p se z
p remissione purgādoz. ¶ Egidi⁹ volūtariē
p̄p̄siōis vulnez. Sagittat⁹. n. fuit: et peti //
uit dñm vt vuln⁹ suū īterī q̄ vīneret nō sana
ret. ¶ Frāncisc⁹ mētalīs crucifixiōis. Tantū

enī stetit ī meditatiōe passiōis : q̄ vulnerat⁹
quiq; v̄nerib; dñi . p̄ trienniū ante mortē suā
x̄po dño suo apparuit . German⁹ magne absti
nētie . Ne enī cib; delectaret eū : cineres in
ferclis posuit ¶ Hēric⁹ mire castitat; . Cū eī
esset fili⁹ reg; vn̄garie : z gen⁹ regiū matrimo
nio augere potuisset : tñ p̄elegit v̄ginitatē : et
q̄dū vixit h̄go pmāsit ¶ Job magne patiē
tie . Dñs . n . v̄is puat⁹ : bñdixit dñs : et tot⁹
v̄nerat⁹ dixit . Si bona suscepim⁹ de manu
dñi . zc ¶ Karol⁹ ipialis iusticie . Qui ī patoz
existēs : tñ mūdū stēpsit . et sine p̄sonaz ac
ceptiōe leges pdidit : qđ sanctificari meruit
¶ Laurēti⁹ vehemētissime tollerātīe ī passio
ne . ¶ Martin⁹ ī securitat; multe pfidētie
¶ Reqsit⁹ a latrone an timuisset qñ eū cū se
cū īterficere voluit . Rñdit : q̄ nūq; tā secu
rus fuit : qz scio q̄ dñs in p̄culo p̄rimus est .
¶ Nicola⁹ mire largitat; ac māuetudin; .
¶ Osbald⁹ magne largitat; : q̄ scutellas ar
gētas sibi atepositas īpticulas p̄minuit et
paupib; erogauit ¶ Paul⁹ magne laboriosi
tat; . Pl⁹ . n . oib; pdicauit : magnū zelū hūit
aiar : cū de regno ī regnū cucurrit z nō q̄enit
¶ Quiric⁹ puer triū ānoz p̄bet ex^m
q̄ a p̄fecto rēnuīt p̄solari p̄cipitat⁹ fuit .

Remig^o magne maturitat^{is} fuit q^o Sene
 baldū ep^m p pctō septē ānos iclusit z icar/
 cerauit. **S**tephan^o ex^m diligendi iūmicos
 dedit q^o p iūmicos exorauit. **T**hōas obediētie
 z lōginq^o pegrinātiōis q^o dño obedire volēs
 ad idiā puenit. **C**icēti^o ex^m pseueratiē ex/
 hibuit q^o diūsis tormēt^{is} nō cessit: s^z in finē p/
 seuerauit. **X**p^o iesus s^{ac}t^o sctōz. spec^ol^o mo^o
 sctū. caritat^{is}. hūilitat^{is}. fidē. sp^o. **E**st tñ
 sciedū q^o qlibet sctōz exēplar pluriū sctū:
 s^z hec solū p exēplo posita sūt. **I**te sciendū
 q^o aliq^o fecerūt scti ex speciali pūilegio: vt mi
 racula z alta vltra humanā pditionē se extē
 dentia q^o mirāda potius q^o imitanda.

9 **Manu^{is}** ex pcedētibus
 hec via aliq^o lit
 patuit p mēoratiōē sctōz tñ āplificāda est
 p edificatiōē mltoz. p mēoratiōē sctū
 sctōz ordinē: z p mēoratiōē exēploz. vbi nō
 ponā exēpla p^o breuitatē: s^z tāgā sēsū: vt ite
 elici poterit itētiō scti. **P**roq^o sciendū q^o gre
 gori^o i p^oncipio dialogi vlt^o q^o mltoz ad deside
 riū celest^{is} p^oie pl^o accēdūt exēpla q^o alta p^o
 camēta. **A** bstinētia tenet cū q^o cū debitis
 circūstāt^{is} vrit^o cibo z potu mediōmō: nō se
 agguāto vt sit tepid^o ad orādū laborādū. zc

et non se exhauriendum ad diminutum ut sit inutilis
 Remedium eius est feruēt se dare ad cibū spūalē
 sic ad sacra scripturā. Ex^m. Couenerūt duo
 frēs: q̄ orātes et legētes p̄ duos dies et noctē
 obliti sūt cibū. s. pulmētū qd̄ comedere p̄sue
 uerāt Beniuolētia. i. patiētia: cū q̄s ī arduis
 et adūsīs iustinedis diē. Merito hec patiet
 qz xps q̄ innocēs fuit: q̄ta p̄ me passus ē. Au
 diat xpm dicētē sibi. Si me p̄latz. nichil est
 qd̄ uos tolleratz. Ex^m de discipulo phylōsephi
 q̄ male tractat⁹ risit dicēs. Iniurias h̄ ḡtz re
 cipio: p̄ q̄bz tribz ānis mūera dedi Castitas te
 net: si abstītia fuat: et cor a cogitatioibz: et sc̄s
 ab illicitz refuat et corp⁹ castigat. ex^m Beat⁹
 bnd̄c⁹ tēptat⁹ libidie corp⁹ suū uesbz lacera
 uit Beat⁹ bnar. aq̄s frigidis refrenauit. Di
 scre^o tenet cū q̄s et mediū ī oibz ne sit nimis
 feniū^o at nimis tepid⁹. Ex^m īrogātibz di
 scipulis Beat⁹ arthom^o p̄clusit. discretionē cē
 mirez p̄tutū. Et idē vlt̄ beat⁹ bnd̄ict⁹. Valer
 aut ad hāc diuīficā opa sua. p̄s^o. Nūc lege.
 nē ora. nē cū feruoz labora Sic erit hora bre
 uis: et labor ille leuis. s. ī dō Eleu^o mēt̄z ī deū
 h̄ ē p̄tēpla^o tenet. cū q̄s excludit ex corde suo
 vāitates et amoroze iherz creatori suo. Ex^m de
 brō bnd̄ctō q̄sb vnosol radi ovidit to^m mūdū

Fides tenet cū q̄s adheret sc̄ti m̄ri eccl̄ie:
Remediū fidei ē q̄rere q̄ nō intelligit ⁊ credere
Ex^m. Discipul⁹ q̄ tēptabat p̄fidia ⁊ spū blas
phemie postq̄ tēptationē suā manifestavit li
berat⁹ est ⁊ q̄tat⁹. Gratiudo tenet cū q̄s cū
grāz actiōe oīa bona sua ascribit deo. **Ex^m**
pp̄t magnitudinē suā Saul deposit⁹ fuit et
Ezechias īfirmītatī dat⁹. **H**ūilitas tenet
cū q̄s agnoscit se oīb⁹ viliorē: et q̄ sit cinis ⁊
pulis. **Ex^m**. Cū q̄dā cuidā patrū ait p̄plus
te stultū reputat. R̄ndit hoc ego volui. **J**u
sticia vnicuiq̄ tribuit qd̄ suū ē: deo laudē suā
periori obediētīa: p̄rio ⁊ cordīa. **Ex^m** de eo q̄
filīū sororis sui suspēdi fecit: q̄ noluit acce
ptor eē p̄sonaz. **K**aritas ad deū ē deo pura
filiali dilectiōe adherere et ⁊ gulari deo in
p̄fectiōe sua nō q̄rendo ⁊ modū p̄priū. **Ex^m**
de eo quē diabol⁹ volēs trahere a bono dixit
d̄nandū: et ille pl⁹ p̄uide fuit deo dicēdo
ego nō fui o ei pp̄t regnū celoz: s̄ q̄ sūme bo
nus ē. Caritas ad primū ē quēlibet primū
reputare sic seipsū. Ita et fūiedo eū iuuādo
sic sibi rōnabilī velle fieri. **Ex^m** de s̄ctulo:
q̄ sep̄ dyacono mortī obtulit. **L**iberalitas
et largitas ē bona sua misericordīe ⁊ muni
care: et si non h̄z t̄palia ⁊ munitet spūalia. **vs**

orādo p oibz. p paupibz. p ifirmis. Ex^m de paulino epō. q̄ oīa sua bona paupibz distri-
 buit. Ad dyltimū seipm ī captiuitatē p filio cuiusdā vidue dedit vt ī dialogo ¶ **M**atu-
 ritas ē seipm restrigere a leuitate moꝝ. Ex^m Bernard^o. xpm̄ q̄ter fleuisse legim^o: risisse nūq̄. Itē qd̄ a ait ī tremēdo iudicio flebim^o z tu rides ¶ **N**egociatio ē vtilit̄ tēp^o expēdere z ociū fugere. Un̄ hieronim^o Sēp aliqd̄ opis facito vt te dyabol^o iueniat occupatū. Ex^m ī vitas patrū q̄ laborare noluit nō fuit iuita-
 tus ad mēsa ¶ **O**bediētia ē. obtēpare ī disse-
 rēter pcept̄ superiorū siue sint gūia siue leuia Ex^m de eo q̄ ait: ego et asin^o vnū sum^o. Quic qd̄ ei īponit hoc portat et sine mora ¶ **P**er-
 seuerātia ē: ab īcepto bono vsq̄ ī finē nō cessa-
 re: valz ad p̄uādā p̄seuerātiā apponere mo-
 dicū et modicū laboz sicut enī ignis p appo-
 sitionē lignoz p̄suat: sic p̄seuerātia p appo-
 sitionē laboz. Ex^m de eo q̄ qnq̄ ginta anis ri-
 gide vixit et tādē cecidit ¶ **Q**uietudo ē: di-
 stractiōes et sollicitudines simul effugere. Exēplo iohis baptiste. q̄ fugit ī destrū. Et ā-
 gel^o arsenio dixit. fuge tace q̄esce ¶ **R**eli-
 gio p̄cipalit̄ p̄sistit ī tribz. Obediētis casti-
 tate z paup̄tate. Ex^m brūis gregori^o fecit p //

prietariū sepeliri i sterquilinio. Et beatus aug⁹.
 dicit eos de tabula clericorum ut patet in fine de omni
 ni vita. ¶ Spes est expectatio future beatitudinis
 ex meritis et gratia pueniens. Unde sine meritis velle
 habere beatitudinem est peccatum presumptionis contra spem. Beatus
 Bernardus tunc in visione ad iudicium dei parere noluit
 diabolus passionem christi obijciendo. Remedium est
 videre christum crucifixum cum inclinato capite et ex
 tendis brachijs ad miserendum et ad suscipiendum.
 Ex^m apud 40 filio in euangelio. ¶ Taciturnitas
 tenet. id est silentium cum quibus ab ociosis et invidijs etiam
 a licitis linguam suam refrenat. Ex^m Agatō pro tres
 annos lapidē in ore suo portavit ut silentium di-
 sceret. ¶ Veritas est. id est in ore et ope exhibere
 quod habet in corde: et potest vocari simplicitas.
 Christianitas: vite sancte fides. Zelus autem est caritas
 proximi. Sic multae virtutes alie pnt sub illius comprehendi

Eformatus ia in se pro-
tutu ex-
 per animo poterit iam se mundi et purius
 eleuare ad cognoscendum creatorem suum. Primum per
 admirationem. quae non dicitur incredulitas: sed venera-
 tionis credulitas. Unde quibus attendendo ea quae com-
 paret non potest: preciat se profunda reuerentia stupendo
 tam magnam et excellens suum creatorem. Unde amira-
 tionis meditatio quae a se vult habere ortum tanta ma-

gnitudo vniūsi scz celū tra: sol z luna. zc. Es
 ne tu d' me. Et mēdēt oēs. Nō. Sz ipse
 fecit nos z nō ipi nos scdm psalmistā. Quo
 audito dicat. Quis ē d' me. Est ne potēs.
 Et audit scripturā. Ptās ei' a mari vsqz ad
 mare: z ita ipē ē q' celoz stinet thronū: z a//
 byssos ituct mōtes pōterat: z trā palma zclu
 dit. zc. Querat zseqnt. Est ne pulcher. Et
 audit scripturā dicētē sibi. Plertudine ei'
 sol z luna mirāt: ipse enī est i quē desiderat ā//
 geli pspicere: z itez speciosus forma. Que
 rat zseqnt. Est ne sapiens. Et mēdit. In co
 st oēs thesauri sapiez scie recōditi. Est ne di
 ues. Rndit. Dñi est tra: z plenitudo ei'. Est
 ne benign'. Rndit susuis dñs vniūsis: z mi
 seratiōes ei' sup oia opa ei'. **A**dmirādo g'
 magnitudinē ei' potētie: pfūditatē sapiētie
 benignitatē clemētie clamat. **O** altitudo di
 uitiaz sapie z scie dei. zc. Illi michi adhere
 re bonū est. z ponere i eo spē meā. Pro q' scie
 dū i hac materia dz esse amira' veneratōis.
 Et qcqd nō poterit capere rō capiat fides: pro
 exēplo vite ifra. **H**ic singlis dictiōibz seqnt'
 alphabeti pponat. **M**irare. Amorosissimāt
 trinitate z sbstārialitatē: de q' pfūditissime i nē
 cetera dicit Bonauentura: q' bonum est sui

diffusiuū: et sūme bonū ē sui sūme diffusiuū
q̄ diffusio nō esset sūma nisi esset & substantia
et coeterna. Quz igit̄ p̄ est sūme bon⁹: sūme
se & comunicat generādo filiū. & comunicādo sū/
mā s̄balitatē suā & coeternitatē ac coeq̄litatē
quā si nō & municaret: nō sūme se diffudisset
qz adhuc āpli⁹ potuisset. Qui potest capere
capiat: q̄ nō potest capere credat. **Mirare.**
Benedicā coeternitatē ī trinitate. De q̄
brūs aug⁹. adducit aliquale similitudinē de
igne. Unq̄ cito ē ignis. tā cito de eo p̄cedit
fulgor et calor: ponat̄ ḡ q̄ aliq̄s ignis fue/
rit ab eterno: tūc siml̄ ab et̄no fuit fulgor et
calor et tñ fulgor et calor p̄cederēt ab igne
& nō ignis ab illis. **Mirare.** **L**ooptissimā
& occultissimā et icōprehensibilē icircūscripti
bilitatē et imēsitatē deitatis. De hoc grego/
ri⁹ in q̄rto dyalogoz. Uide id ē & tēplare v̄/
mirare creatē et regentē īplentē & circūple/
ctētē trāscēdentē et sustēt antē icircūscriptū
et iuisibile deū. **Mirare.** **D**ignissimā illā
existentiā aut essentiā deitatis q̄ sol⁹ fuit āteq̄s
creauit oīa s̄b̄ ipsi ab eterno sufficiens nulli⁹
īdiges: de q̄ q̄dā mediator dicit. **Medita**
re cū de⁹ fuerit sol⁹: vbi tūc vana glia hoīm
& demonū vol⁹. **Sic** ho oīa discas p̄cipere

Mirare. Excellētissimā ei⁹ oīpotētiā: de q̄
 dō. Quā q̄cūq; voluit dñs fecit. **Mirare** Un̄
 tāta mltitudo creaturaz esset nisi ille potē/
 tissim⁹ eas cōdidisset. **Mirare** ¶ **Famosissimā** ei⁹
 sapiētiā q̄ totū vniuersum ex nichilo
 creauit: vbi recepit tantā molē mōtiū: tantā
 mltitudinē lapidū vbi vidit p̄r⁹ exēplar celi
 ⁊ terre. Et q̄mō artifex faciet illa q̄ nūq; pre
 cesserūt ī exēplari. **Mirare** q̄ tā sapiēter oīa
 gubernat. attingēs a fine vsq; ad finē fortit̄
 et disponēs oīa suauit̄. **Mirare** ¶ **Gracioso**
 sissimā illā bonitatē q̄ tot et tāts creaturis cō
 municare voluit esse vi uere: et ītelligere q̄ p
 fectissim⁹ fuit: nulli⁹ īdigēs. Un̄ enī tant⁹ de
 cor creaturaz et vtilitas eaz q̄ diligentib; deū
 omīa q̄ operantur ī bonū: nisi ab illo
 fōte sūmo bono. **Mirare** ¶ **Humanā subli**
 mationē q̄ hoīez de puluere factū ī paradīsu
 pstituit et oīa ei s̄didit: volucres celi ⁊ pi/
 sces maris: et oīa q̄ sūt p̄sūt ei aut fuiūt. Qd̄
 etiā amīrat̄. Dauid dīcēdo. Quid ē hō q̄ me
 mores ei⁹. **Mirare** ¶ **Infectionē** totū hu/
 mane creature qd̄ p̄ pctm̄. A de totū genus
 humanū p̄ pctm̄ ori giale diffusū ē. S̄ amīra
 tio tollit̄: qz ī simili pasta īfecta oēs panes
 ex eadē varie decocti infecti sunt. **Mirare.**

Charissimā illā tolleratiōē: q̄ p̄mos parcē/
tes iobediētes: dñs nō anichilauit: z alios
loco ipsoꝝ creauit qđ facillimū ei fuisset: sꝫ
tolerado vestiuit pellicijs z ad locū penitē/
tie in hāc trā dimisit. **M**irare **L**etiissimū
psiliū trinitatē: sup icarnatione filij dei: de q̄
dauid dicit. Misericordia z veritas obuiauerūt
sibi. zc. **B**eat⁹ aug⁹. i meditatioibꝫ suis dicit
qđ nō potuit saciari dulcedine aīoꝝ. amirādo
psiliū icarnatiōis qđ tāta maiestas: tāta hūit
caritatē ad hoīes. **M**irare **M**irādā vniō
nē deitatis z humanitatis quō sumū cū ymo
etnū cū tēporali: h̄ est cū hoīe sexto die for/
mato: p̄fectissimū cū defectuosō vniū voluit.
Mirarē **M**obilissimā deitatis tāta hūilitatē
qđ defect⁹ mōs i se suscepit. s. famē sitē calozē
frīg⁹ timozē dolorē paupratē z infirmitatē: tri
sticiā z sic de alijs. **E**t demū qđ pl⁹ est mirādū
mortē p̄missimā. **Q**uā admirās ecclia i ymno
canit. **Q**ue reuicā clemētia. zc. **E**t de sacmē
to eucaristie canit ecclia. **O** res mirabil: mā
ducat dñs paup su⁹ z hūilis **I**n q̄ p̄cipalit̄
tria sūt mirada **P**riō qđ tanta maiestae s̄b
tā modica sp̄e continet **S**ecdo qđ idē corp⁹ sit
i diuisis locis **T**ertio qđ fracta hostia itiq̄
xps s̄b q̄libet puella p̄seuerat. **M**irarē **O**z //

dinēvniūsoꝝ . q̄ tā citoꝝ faciliꝝ sc̄tāst: z ita
 ordiata s̄m̄ situatiōē ordiatiōis sup̄ioritatꝝ
 z inferioritatꝝ mobilitatꝝ aerꝝ secūditatꝝ t̄re.
 De origie mūdi q̄ cepit creatiōe z currit p̄
 t̄pa: nature legꝝ z gr̄e: z s̄sumabit iudi^o **Mi**
rar̄. P̄critudiēz vniūsi s̄m̄ varietatē lūm̄iū si
 guraz z celoz. **Mi**rāz. Quāta s̄idez mltitū /
 die decoratū ē celū: q̄ta varietate auiū aer q̄
 ta pisciū diūsitate aq̄: q̄ta metalloꝝ . s̄. auri z
 argēti: z gēmaz diūsitate mōtes q̄ta varie /
 tate plātaz arboꝝ z herbaz silue z valles: q̄
 ta diūsitate aiāliū s̄m̄ diūsitatē ḡnālē specia
 lem: z īdiuidualē decorata est t̄ra. **Mi**rare.
Quietē quā oīa q̄ appetūt: q̄modo oīa ad
 locū suū tendūt. leue sursū graue deorsum.
 Aues f̄bate fugiūt sursū: pisces fugiūt in
 pfundū aq̄z bestie ad siluas: reptilia sp̄etes
 ac mures ad cauernas t̄re. **Mi**ra res est quō
 diūsa loca p̄ sui s̄suaciōē ex natali ī stictu
 petūt z quō q̄libet species sibi adheret grues
 sil' volāt. Lupi sil' currit z t̄r sciūt t̄pa sua pa
 riēdi z q̄scēdi: z loca caloris z frigoris: sic
 ymundines: q̄ pueniūt t̄ps frigoris petendo
 regiones calidas. **Mi**rabilis de^o in creatu
 ris suis. **U**ide formicam vix videri potest: z
 habet tot oculos: z tot pedes et caput et coz /

p^o sic equ^o sitit et laborat. **Mirare** ¶ Resolu-
tionē aialiu i frā de q̄ facta sūt. Jā hō michi
loquit̄ sc̄it̄ z̄ itelligit̄: mādat̄ regnat̄ et̄ fr̄et̄
alios: subito resoluit̄ i terrā z̄ puluerē ubi nō
ē vox neq; sensus. Et itez̄ de fr̄a resurget hō
viu^o sentiēs et̄ itelligēs. zc̄. miz̄ nob̄: sed qd̄
miz̄ illi q̄ oīa q̄cūq; voluit̄ fecit̄: qd̄ admirat̄
psalmista dauid. qz̄ magnificata sūt opa tua
dñe. zc̄. **Mirare** ¶ Seminalē fortē: cuius
tāta et̄ tā mirabilē mltitudo et̄ habūdantia
formaz̄ scd̄z̄ ratiōes semiales i reb̄. Terra
enī tot herbas tā diūsas et̄ vtilēs et̄ medi-
cinales de se pducit̄. **Miram^o** vñ hz̄ illā po-
tētā itē videm^o minutissimū granū semis de
q̄ pducit̄ maḡ arbor. Ubi habuit granū tot
ramos tot folia tot fruct^o. Lerte mirabil^o
i creatur̄ suis. **Miram^o** ¶ Trutiationē z̄ li-
berationē vniūsoz̄ qd̄ oē qd̄ ē: illd̄ ē sba aut
accidēs. Jux̄ illd̄. **Sūm^o** Aristotiles truti-
nādo cacumia mūdi. i duo diuisit̄ qcqd̄ i or-
be fuit. Itē oīa cōstituta sūt sb̄ nūero pōdere
z̄ mēlura vt̄ dic̄: Salomō. Nūero res disti-
guūt̄: pōdere situat̄: mēlura limitat̄. Et tñ ml-
tiplicit̄ res distigūt̄. **Pria** differētia rez̄.
Quedā hñt̄ eē vt̄ lapides: qdā eē z̄ viūere vt̄
bruta: qdā hñt̄ eē viūere: z̄ itelligere vt̄ agli

z hoies ¶ Scda differētia. Quedā sūt mu-
 tabilia et corruptibilia: vt trestria: qdā sūt
 imutabilia et incorruptibilia vt sūt supcelestia
 Quedā corpalia: qdā spūalia. qdā sil. zc. Ex
 his collige creatorē illoz potētissimū sapiē-
 tissimū et optimū trinū et vnū. Et q̄ his oī-
 derat; nō excitat ad cognoscēdū creatorē: ce-
 cus ē surd⁹ mut⁹ ē stult⁹ Loguit enī bos pos-
 sessorē suū et asin⁹ p̄sepe dñi sui: ille autē nō
 vultitelligere creatorē suū. Mirarī ¶ Utili-
 tatē durabilitatē et firmitatē rez. Nichl ei
 in rez natura frustra qz de⁹ et natura nichil
 faciūt frustra. Un sol z luna distīgūt nobis
 tēpora: i de scim⁹ qñ dies ē et qñ ē nox. Et de
 durabilitate sol vixem⁹ iā q̄ pl⁹ q̄ p sex milia
 ānoz volut⁹ est et mor⁹ et nō defecit vt vult
 Aug⁹. Si fuisset rota artificis treni mille-
 sies fracta fuisset: et quō p̄tinne lucet et nō
 idiget sepo. Si fuisset lucēna artificis treni
 dudū exticta fuisset. Et si obieceris de vti-
 litate an diabol⁹ sit vtil. Rñtē q̄ sic. Nōne
 tortoz et lictoz est vtil⁹ in ciuitate pp̄ male-
 factoz: et in toto vniūso ille tortoz ē male-
 factor. Itē lege q̄tū vtil fuit Job cui coronā
 paciētie augmētavit. Sic ei clemētissim⁹ de
 malo benevit ¶ S; dīceres p q̄ sūt dānati

utile est inferno. Respondet ad ostendendam diuinam
iusticiam: et ad augumentandam gloriam sanctorum. Sancti
enim videntes tot tormenta damnatorum glorificant
deum iustum quod eos eripuit a tot tormentis. **I**tem
obijcis de lupis et serpentibus et sic de alijs. Re-
spondet si homo non peccasset omnes creature infero-
res subdite ei fuissent: et sic lupi et serpentes obe-
diuissent ei ad nutum. **S**ed quod fragenti fide. fides
fraget eide: quod homo non obediuit altissimo: ab-
solute sunt bestie ab eius obedientia: valent tamen ad
huc homini: ad terrendum eum ne in peccato permaneat:
ne forte lesus a serpente in peccato moriatur. Et ad re-
memorandam transgressionem: propter quam ei illa rebel-
lat. Et nonne de venenosis animalibus: tereaca me-
dicinalis proficit. **I**tem dicit ad quod valent pul-
ces quod nos inquant. Respondet valent ad humiliandum
homines. Cum enim homo tumet superbia: inquantur a pul-
lice humiliat se dicendo. Quid te exaltes pul-
uis et cinis. quod pulicis non vales resistere. Pro-
indubitato ergo tene ex panis multa: quod omnia sunt uti-
lia: et rogaret eius honori ipsum aliquid inutile
creasse: sed si tu non intelligis dicit tibi Augustinus. Si-
mile est sic si vedis ad officinam artificis: forte
fabri aut alterius: vides ibi multa instrumenta:
malleos. clauos. et cetera. Ad quod tanta multi-
tudo instrumentorum. Nouit artifex quod nichil ibi

retinet iutile. Sic artifex oim deº gloriosus
 nouit i gubernatiõe sua qd hēat i toto vniuerso
 ad qd didit: ad qd valet. Tuic te sbijce et
 amirato magnifica. lauda. glifica. superalta
 z bñdic deū i opibz: dicēdo cāricū. Bñdic i //
 te oia opa dñi dño. Itē Laudate dñz de cel.
 zc. Glosa. i. date actionē laudis z amiratōis
 oia varietate z mirabili p̄tute. ¶ Xpo iudice
 tuo i sine sc̄li mirare: q̄ iudicat̄ veiet iudica
 turº. Et vñ ei tāta sapia q̄ cuiuslibet facta ita
 sciet plene q̄cūqz cogitauit: fecit z dixit ac si
 sibi soli itēº fuisset ac si solū ad ipm respectū
 habuisset. Et q̄ mirabilis erit iusticia: vbi ni
 chl boni māebit irremuneratū: z nichl mali
 ipunitū. Certe icōphēsi blia sūt iudicia eiº z
 iuestigabiles vie eiº. Et q̄uis mirāda sunt
 eiº iudicia tñ h̄ firmi tē tenēdū. q̄ oia iustissi
 me fec̄ z faciet qz sūme bonº z nulli fac̄ iuriā
 Et qz dānat̄ nō dabit regnū: nō fac̄ eis iu //
 riā: qz nichl iuris h̄nt i reḡ. Moto regla est.
 Qui nichl h̄z iuris nō pōt causare de iuriā:
 sic nec ego possē causare qz me nō. fec̄ āgelū:
 qz nec merui de iure eē p̄mis. Nec poterit q̄s
 se excusare p̄ ignoratiā. Quilibet enī h̄z ius
 natale scriptū i corde suo: z cuiuslibet i spirauit
 dñs aliqd bonū siue fuerit paganº siue iudeº

Et qz negligētior fuit p salute sua q̄ p bōis
 corpis p q̄bz cucurrisset ad diūſas ptes mū
 di si se neglexit i putet sibi. Nec causari pōt
 de ppetuitate penaz. Qz enī ſ̄ etnū pecca-
 uit z ppetuū p̄tēpsit et blasphemauit dñm:
 ppetua pena puniet̄. Qz si ppetuo blasphe-
 maret: z solū t̄palit̄ puniret̄: maneret aliqd̄ i/
 punitū. Etia qz q̄ p̄mittit crimē lese maiestatis
 ſ̄ t̄palē p̄ncipē dānat̄ ppetuo exilio. Et si p/
 petue h̄viueret: ppetue staret̄ sentētia. Una
 ḡ gutta diuine offēse ē maior oī offēsa ſ̄ t̄palē
 p̄ncipē: qz iste momētane⁹. Ille ḡo p̄ncips
 etn⁹. Un̄ ḡ finalit̄ et iuste oīa bene fecit z fa-
 ciet: qd̄ si nō faceret de⁹ nō esset. Qui pōt ca-
 pere capiat: q̄ nō pōt c̄dat: z amirādo veneret̄

e **Leuata** mente p̄ amirationē
i opificē oīm icidit
 illud memorie nr̄e i p̄sona redēptoris
 nr̄i dictū. Recordare paup̄tat̄ mee: qz ḡ re-
 dēptor p̄p̄t nos hoies et p̄p̄t nostrā salutē
 descēdit de celis et icarnat⁹ est. Dignū est
 peregrinatiōis ei⁹ attēta mēte in hac tra et
 cū ḡtitudine meditari. Dia enī p̄ nr̄o exēplo
 et modo nob̄ salutare hic egit: de hoc dicit.
 Bernard⁹ i p̄sona xp̄i. In vita mea poteris
 cognoscere viā tuā: vt sic ego paup̄tat̄ cari/

tatis. hūilitat̄. paciēt̄ie. obediēt̄ie. m̄ie i de h
 clinabiles semitas tenui sic ⁊ tu i ei s̄dē vesti
 ḡis i cedas. Itē hugo conare q̄tū potes xp̄s
 seq̄ i vita sua q̄ humil̄is fuit iter hoies q̄ mo
 derat̄ i comedēdo ⁊ bibēdo: misericors iter
 paupes: nullū horruit leprosu nec diuitibus
 adulabat̄: paciēs ad ꝓtūmelias: verecūdi in
 visu: mitis i respōsis: sollicit̄ de aīaz salute
 i medio discipuloꝝ mīstrator. Et breuif̄ stās
 sedēs et comedēs: ei⁹ vitā habere d̄tes ꝓre
 oclis: et sic familiaritat̄ ei⁹ grām ꝓsequeris
 Et erit tibi sp̄i memoria: et duces i ꝓsuetu
 dinē: sēp ad ipsi⁹ memoriā recurrere. Et hec
 via ꝓt̄ ascribi. **B**t̄o hieron̄io q̄ historiogra
 phus fuit sicut d̄r. **A**l̄t̄issim⁹ est ab angelo
 nūciat⁹. **B**t̄issim⁹ de h̄gine nat⁹. **L**etu agloꝝ
 i excelsis manifestat⁹. **D**ñs et pastor oim̄ est
 a pastorib⁹ visitat⁹. **E**tern⁹ rex ē a dñis t̄p̄a h
 lib⁹ regib⁹ venerat⁹. **f**ct̄ a circūcisidē i tēplo
 ꝓntat⁹. **B**racl̄ puer ad egiptū baiulat⁹. **H**u
 mil̄is ⁊ obediēs. de tēplo reuocat⁹. **I**n iorda
 ne a ioh̄e baptizat⁹. **K**arissim⁹ est ab ip̄o d̄ia h
 bolo tēptat⁹. **L**umia mūdi post hec in ap̄los
 vocauit. **M**ex de aq̄ ꝓmo corācis formouit
Noticiā iuā alijs m̄l̄is miraculis declarauit.
Dia fouēs fame ⁊ siti lassat̄. **P**almoꝝ h̄gul
 L. i.

vt rex honorat. Qui postea reproby refutat.
Ritu legis cenat: lauat pedes tristat. Su-
dat. capit. trahit. sputat & format. Torquet.
flagellat. coronat. velat. alapat. Victimam ba-
iulat crucē cū iniquis deputat. Xps crucifigit
morit. sepelitur. resurgit. & ad astra leuatur
Zelo caritatis spū istāmat. aplos i unū sum-
mū idū mittit & adhuc iudex expectat

Lia via est que multum
bona est pro
contemplatione quod est preparatio. Comparatio enim filii
christi humanitatem ad maiestatem sue diuinitatis
magis affectus deuotionis excitat. Tunc enim propheta
dicitur: quoniam illa tremenda maiestas propter nos se
humiliavit. Et ascribitur beato Amos quod hunc
processum habet in ymnis suis ut patet in illo. Rex christe
factor omnium in passione. **A**ltissimus in abiecto
loco nascitur. Basulatoz & sustentatoz omnium in
propheta sustentatur. Consolator omnium angelorum in me-
dio reperitur iumentorum. Ditissimus adorator omnium
honoratur munere magorum. Etenus nutritor
omnium cibo pascitur mortalium. Fons & origo omnium
sunt potentia angelorum. Subernator supernorum se-
subiicit imperio terrenorum. Hospitator sanctorum
omnium fugit in egypti exilium. Informator sapientie
audiat doctrinam stultorum. Caritas speculum

eradicatur vt ouis in manibz lupoz. Liberah
 tor viculis vt fur aut latro ligatur. Maie
 stas qua tremunt a geli: vt vilis pculcat: No
 tissim^o in celi curia h^o nō noscitur: s; negatur
 Optat^o a patribz a filijs h^o seductor pclama
 tur. Preclarissim^o i que pspiciunt a geli spuz
 maclatur. Quietissim^o qe scōz reges cruce
 portādo fati gat. Rectissim^o iudex oim: sctēria
 mortz dānat. Speciosus forma p filijs hoim
 a plāta pedis vlg; ad h^oricū vulneratur. Ter
 ribilis i filijs: cruce applicatur. Vita z ori
 go oim: p nimis doloribz morte ariat. Xps
 resuscitator mortuoz ad sepulcrū portatur.

¶ Via peregrinatio z pas
 sua facta est mētio de
 passioe xpi. S; dignū ē vt adhuc de hac sac
 rissima passioe specialis pōatur via i q^o hō ster
 suspēsus p meditationē attēdēs xpm qsi ate
 se pēdētē i cruce z ei ppatiatur: sit crucifix^o
 ei: z qsi vulnera ista nō iā xpo. s; q^o sibi actua
 liter infligātur In hac meditatioe frācisc^o stās
 vulnerū xpi quinq; stigmata: realiter in cor
 pore suo diuino munere per meditationem
 impressit vt dicit Bonauētura. Un̄ pro pre
 senti occurrit triplex modus meditadi passi
 onem xpi. **¶** Primus per horas canonicas

Secūdo mod⁹ est: cōtemplādo corp⁹ xp̄i i cōp̄te
do a sūmitate vsq; ad deorsū sic meditādo
quō caput coronat. Requere sup̄i meditatiōe
passiōis xp̄i. capitulo de diuinitate meoꝝ co
gitā di passiōē xp̄i. **Terti⁹ mod⁹** cōtemplā
di passiōē xp̄i est. vt ipse stet q̄si ipse sit p se
suspēsus i cruce meditādo ea q̄ habet i tabla
vbi s̄. Sicut enī xp̄s stetit i cruce cū ardē
tissimo amore beniuola patiētia. vt s̄.

P **I** affectiua q̄ ascribit̄ brō b̄nar
do: p̄ qua q̄s amorose adheret
deo creatori suo. **U**ia affectiua p̄t̄ dici vni
tiua: vocat̄ tñ affectia: qz mltū iſtāmar affe
ctū ad rei amorē z mēt̄ leuationē z ascribit̄
Ber. q̄ ita dulcis fuit i meditatiōe. **U**n̄ in
q̄dā smōe de cena dñi alloquit̄ dñm s̄b tali
forma p̄boꝝ dicēs. **T**u es dñe amor me⁹: ho
nor me⁹. spes mea. refugiū meū. vita mea glo
ria mea z finis me⁹. **N**ō aliud q̄ro: nō aliud
volo. nō aliud michi dicat̄: nō aliud michi p̄po
nat̄. et merito qz tu es michi sufficiētissim⁹:
tu es pat̄ me⁹. frat̄ me⁹. nutritor me⁹. rector
me⁹. custos me⁹. q̄ es tot⁹ amabilis. tot⁹ de
siderabilis. tot⁹ fidel̄. **N**ō est tā liberalis: q̄
sei p̄m tribuat: nō est tā caritatiu⁹. q̄ p̄ tā vili
p̄ctōre moriat̄. nō est tā hūilis q̄ maiestatem

suā tm̄ hūllant. Qui nullū despicias: nullū
 horres. nullū q̄rentē te deseris. It̄ p̄uenis eū
 et occurris q̄renti. Delicie tue esse cū filijs
 hoīz Quid i nob̄ iueisti nisi sordes: et nob̄ scū
 vis esse: vsq; i p̄sumationē sc̄li. Nōne sat; fu
 it te. p̄ nob̄ mori. Nōne sat; fuit tot dedisse
 sac̄mēta. Angelos custodes. Et his iḡri sp̄
 sum⁹. S; et tu te vis esse nob̄ scū. La bon⁹
 es q̄ te negare nō potes. faciam⁹ iḡit cābiū
 siml. Tu itende michi: et ego tibi: et sicut vis
 et scis fac mecū: qz tu⁹ et nō alteri⁹ esse volo
 Da michi vt ego tibi soli itendā: te solū di
 ligā: tuo sp̄ amore ferueā nichil aliud cupiā
 nisi te: et me totū tibi offerā et oblatū nec ali
 q̄ren⁹ repetā. Si enī est aliq̄ caritas illa est
 in te. De hac via ponūt hee tabule et semper
 preponitur oīn meditando.

Amor meus	karitas me iḡlāmans
Beatitudo mea	Lumē me illuminans
Conservator me⁹	Medicina mea
D Director me⁹	D Nutritor meus
Eruditor meus	Ocursor meus
Finis meus	Pater meus
Gaudium meū	Quies mea
Honor meus	Refugium meum
Ignis me iḡēdes	Spes mea

Thesaur' me'	Jocundus
Ultima mea	Karitatiuus
O Xp'ustus miseri/	Liberalis
cordia mea.	Mansuetus
	Nobilis
A mabilis	Optemperabilis
Benignus	O Placabilis
Compatiens	Quietus
Desiderabilis	Recreatiuus
O Expectabilis	Sincerus
Fidus	Tolleratiuus
Gratiuosus	Uerax
Humilis	Xp'ustus iesu s' d' n' s' z
	rex meus. Amen

Augustinus profundas habet vias
 meditadi vt p' creaturas. Dicit eni in
 trogavi celū z trā. Es ne tu de' me'. Et re/

spōderūt michi. Nō s' ip'e fecit nos Habet
 z alios modos. Un' i manuali suo int' cetera
 sic dicit ad dñm: si totū mūdū libri repleat
 maiestātē tuā exp'mere nō sufficiūt Tu eni es
 q' meli' excogitari nō pōt. q' oēm creaturā si
 ne labore gubnas Nichil ē qd' turbat ordi nē
 sperij tui. Dec' via sup'latiua q' in re est affe/

ctiua ascribitur ei specialit' qz illo mō vtitur

in suis orationibus et meditationibus per supplica-
 tiones gradus alloquendo dominum. **Q**uasi dul-
 cissime: amantissime benignissime et sicuti a-
 lijs. **I**tem in libro de verbis domini dicitur quod
 quicquid perfectionis et boni est in creatu-
 ris hoc excellentissime est in creatore quia ab illo
 fluit. **U**n sicut venator videns vestigiū fere
 non attendit eum: sed querit feram: alius stultus est ve-
 nator si solo vestigio est attendit quod eum non possit
 satiare. **S**ic prudens contemplator videns
 aliquid bonum in creatura debet eum suum eleua-
 re in creatorem. **V**erbi gratia. **V**ideat pul-
 critudinem siderum florum arborum. etc. dicat in-
 tra se. **S**i illa tam delectabilia sunt: o quan-
 tum delectabilis et desiderabilis est crea-
 tor talium: quia quicquid est perfectionis
 in causato hoc excellentius est in causa: et est
 excellentissime in excellentissima et uniuersa-
 lissima causa: **S**ic homo videns hominem
 virtuosum caritatiuum et piuum. etc. dicat in-
 tra se. **S**i riuulus iste est ita laudabilis quanta
 laude dignus est fons et origo eius: et sic ex-
 altat dominum per excellentiam in superla-
 tivo dicens sibi hanc tabulam semper pre-
 mittendo. **P**ro eleuatione: et in fine dicitur
 pater et domine: pro reuerentia sic dicendo

hic n. xx

n

n

Amantissime	Mitissime
Benignissime	Nobilissime
Clementissime	Omnipotentissime
Dulcissime	Preclarissime
D Excellētissime	D Quietissime
Fidelissime	Rectissime
Gloriosissime	Sufficientissime
Honorantissime	Lutissime
Innocentissime	Utilissime
D Karissime	D Xpianissime deus
Largissime	pater et dñe.

p **Qu** **am** ^{in mediatio} ^{b^o exardescit}

ignis deuotiōis: tūc assurgit i allocu-
 cionē dilecti p viā oratiōnā. Et capio hozonē
 nō solū p petitoria: s; gñalit pro laudatoria
 ymnidica z sic de alijs. Un hō nō eodē mō
 sp afficit circa dilectū suū. S; nūc petit ali
 qd ab eo: nūc laudat i ymnis z psalmis z cā-
 ticis: nūc amirat veneratō nūc adoratō: nūc
 bñdicat aut glorificat: nūc grās agit: z fitet
 exaltat z sup exaltat. Debet aut ozo esse nisi
 ex affectu pcedat breuis scd z yba s; lōga scd z
 affectū. Un ysus. Si cor nō orat inanū līg
 laborat. **De breuitate oziōis dīc sanct^o**
ber i reglā: q debet esse breuis nisi ex affectu

ptēdat. Et hoc i vltas patrū habet: q̄ qdā pa
 trū docuit discipulū orare hec v̄ba. Qui cre
 asti me sicut scis et vis miserere mei. Et de
 thaysi q̄ petiuit a p̄re orōnē: cui ille ait. Dic:
 Qui creasti me miserere mei. Un̄ potuit tātū
 tales ⁊ similes breues orōnes. O p̄ssime
 p̄ miserere paup̄cule creature tue. Idē. O sū
 ma bonitas recordare q̄ p̄ me sanguinē tuū
 effudisti: nō sinas me perire.

lyco

11

P **R**imus modus attēdendi
 est attēdere ad sen
 sum v̄borū et idē elicere sensū sp̄ialē. Verbi
 gr̄a. Per dauid̄ intelligēdo xpm̄. p̄ golyā dia
 bolū: p̄ iherl̄m sup̄celestē ciuitatē. **S**cd̄us
 mod⁹ attēdēdi est statuēdo se mētali⁹ ad cer
 tū locū ne mēs idē euaget et coapret q̄tū va
 let sensū psalmi ad id qd̄ ibi gestū est v̄bi gr̄a
 Unū psalmū ad locū anūtiatiōis q̄si videat
 āgelū descēdentē ad cubiculū br̄e marie v̄gi
 nis ⁊ dicētē. Ave gr̄a plena. ⁊c. et cū eo ml̄
 titudinē āgeloz psallētū cū q̄bz et ip̄e psal
 lat. Scd̄z psalmū i natiuitate quē psallebāt
 pastores et tres magi et āgelī canētes. Gloria
 i excelsis deo. ⁊c. Tertiū trāsies ad tēplū v̄bi
 videat symeonē senē occurrētē. Quartū eūdo
 i egiptū et sic p̄seant de alijs xpi p̄grinantijs

lyco ⁊ infra

onibz. Specialit̄ tñ cōstituat mētē suā ī locis
passiōis xp̄i: vnū psalmū cātādo ī mōte oliuē
ti: aliū ī domo Anne. t̄ciū āte pylatū: aliū
āte herodē: q̄ntū ī flagellatiōe: sextū ī corona
tiōe: septimū ī baiulatiōe crucis. aliū ī cru
cifixiōe ⁊ morte: aliū ī libo patrū: aliū ī cens
culo vbi apparuit dñs iesus discipulis suis
post resurrectionē: aliū ī ascēsiōe. ⁊c. Fira
enī mētē ad certū locū mūdi facili⁹ attēdi t̄:
q̄ q̄ mēs tā sit ī celo: iā ī refectorio. iā ī sclo:
iā ī colis. ⁊c. Illa enī distrahūt. **Tertius**
mod⁹ attēdēdi est: q̄ hō eleuet cor suū ad pa
ternā patriā: vbi audiat laudes sc̄toꝝ et cū
illīs putet se reuerent̄ stare et deū laudare:
vnū psalmū cū choris āgeloz: sc̄dm cū cetū
pphetaz: aliū patriarchaz: aliū apostolor.
⁊c. Deinde sciendū q̄ non debet solū orare
p se sed etiā pro ecclesia. ⁊c. Et sic potest di
cere vnū psalmū ī psona xp̄i: aliū ī psona
benefactor: aliū ī psona pctōꝝ: aliū ī per
sona pauper: aliū ī psona infirmoz: aliū ī
psona omniū fidelīū defunctor ⁊ sic de
alijs. Et adhuc etiā potest mētē suā stabili
lire ī orando pro pauperibz videndo xp̄m
pauperē iacentē ī presepio orādo pro errā
tibus: sequēdo dñm ī egiptū: pro tēptatis

attendendo desertū vbi xps tēptatus fuit
 a dyabolo pro taptiuis: in mōte oliueti: pro
 infirmis: videndo xpm ariatū in cruce. Eō
 sequēter est notandū q̄ Bonauentura dicit
 q̄ orando debem⁹ tria facere ¶ Primo iuo-
 care gratiā spiritus facti: z sic possem⁹ dicere
 Veni sc̄tē spūs ¶ Sc̄do i plorādo z p nobis
 int̄ponēdo xpm crucifixū i oib⁹ orōnib⁹ z sic
 in oib⁹ orationib⁹ interponim⁹: per dominiū
 nostrū iesum xpm. i. meritis sue passionis et
 nō nostris petim⁹. ¶ Tertio pro intercessi-
 one possum⁹ inuocare beatā virginē z omēs
 sanctos: z sic dicere possum⁹. Sācta maria
 z oēs sancti. intercedite pro nobis ad dñm
 Itē int̄ ceteros modos attēdēdū q̄ ad sensū
 videt̄ ille aptior: vt q̄s oret in p̄sona ecclesie
 vbi p̄ponat sibi quādā multitudinē ppli stā-
 tis iux̄ crucē dñi z clamatis ad dñm: in qua
 mltitudine sunt aliq̄ infirmi: aliq̄ tēptati. zc.
 z qz multiplex est sensus in psalmis: z multi
 sunt stat⁹ hoīm fm hoc aptet̄ vn⁹ vel plures
 vsus. Et possit intēte hō p̄siderare etiā cor-
 pus christi in cruce aliquos versus aptando
 impressione spinee corone aliquos vulnere
 dextre manus z cetera. Aliud remediū
 attentionis est: vt homo per vnum

psalmū incipit sibi vnū affectū deuotiōis ex
 p̄ n̄r: vñ aliū de quā mēta lit̄ pferat ad singu
 los psus inclinādo ad hūc sensū p̄boꝝ verbi
 gr̄a. Dixit dñs d. m. cogitet o amator ardē/
 tissime. Donec ponat inimicos ad aliū m̄r̄ et
 affectū. aut eūdē p̄tinet si feruerit Laudate
 pueri. O hospes suauissime et sic p̄tinuando
 exclamatiōes q̄ loco vic̄ illuminatiue ponūtur
 ī tabula oratiōis dñice v3 p̄ n̄r. Et p̄ singu/
 los psalmos pōt affectū suū alligare: ne eua
 get p̄ diuersa et sic p̄tinue erit memor dei et
 habebit cor eleuatū. Ex dict̄ colligit̄ p̄sens
 tabula p̄ attētiōe p̄tinēs. xxviij. clausulas ī
 quoz lineis sc̄bz q̄ ī vna manu. xxviij. sunt
 loca ī quoz digitis: ī qb̄. psus. Liso ianus
 computantur.

Affectus timoris cū indignitate sui re/
 spectu tremende maiestatis.

Lū maria. Lū discipulis. p̄ fidelibz defunctis

Affectus spei de mia et bonitate sumi.

Lū āglis. Lū m̄ribz. p̄ viuīs 2 sc̄ā m̄re eccl̄is

Affect⁹ gr̄itudinis et bñficijs p̄ceptis.

Lū p̄ arch. Lū p̄fessoribz. p̄ se et penitibz.

Affect⁹ dilectiōis de pat̄nali caritate.

Lū p̄ phis. Lū mōachis. p̄ se et lugētibz. et
 pauperibus.

Affect⁹ laudis de ratiōe potētie et sapie.
 Cū in ocētib; cū ōgib; pīfirmis et tēptat;.

Affect⁹ exultatiōis de oī pfectione.

Cū aplis. Cū viduis. Pro afflictis et captiuis

Affect⁹ doloris de passiōe dñi iesu xpī.

Cū euāgelist; . Cū oib; sc̄tis elect; . Pro ini-
 micis infidelibus et paganis.

P **R**O declaratiōe hui⁹ tabule est
 sciendū: q̄ affect⁹ illi excitat^r
 exclamatiōe et cordis eleuatiōe Et ad hoc
 valēt ille dīctiōes. **D. Dñi Si** et similes.
 Ex^m de affectu tioris. Si tu es tremēda ma-
 iestas: vbi timor me⁹. **D**ardētissime amotoz
 qñ te diligā dulcedo mea. Illas xxviij. clau-
 sulas loca ī sinistra manu: ī quatuor digit; pol-
 lice excepto ab itra et ab ex: Et sic ī p̄mo di-
 gito habebis septē affect⁹ q̄s excitare pote-
 ris ī te: ad aptādo cui libet affectui vnū psal-
 mū vl' plures: vnū psū vl' plures: et cū polli-
 ce pūge articulū illi⁹ digiti: vt illa pūctio vl'
 īpressio digiti īpediat distractionem. Verbi
 grā. **Dñe dñs nr. rē.** psallēdo cogita īdigna-
 tiōe hūani generis ī p̄mo articulo īdicis. et
 sic cūter. In alijs duob; digitis loca. xiiij.
 diūsitates sc̄toz: et cū p̄me cū pollice articulos
 singlos p̄ singlos psalmos: s̄bi grā cū beata

¶ gine maria psallēdo psalmū. Bñdicā dño
in oī tpe. Lū āgelis. Leli enarrant. In puo
dīgito locas hos p q̄b̄ vīs orare: z in p̄sona
illoz ac si ipsi hoc orarēt. psalle: vel dic p̄z n̄r
aut alias oratiōes: p̄bi grā. Dic. De p̄fūdīs
ac si aīe de purgatorio ad dñm clamarēt hec
p̄ba. Misere mei deus: ac si sancta mater
ecclesia h̄ p̄ se z suis filijs exoraret. Et hec
locatio ac p̄ctio dīgitoz multū valet p̄ attē
tione: q̄z si cor hoīs mltiplicī limitat ad ali
qd̄ dētmnatū. s. ad certū affectū: aut ad cer
tū chor̄ setōz: aut ad certū affectū p̄passiū
p̄rimoz: et nō erit euagatiōis tanta occasio.
Hūc modum p̄mūt h̄nt Cartusien. qd̄ totū
psalteriū sibi p̄stitūt i manu. et sic corde /
nus artē p̄ psallāt. articulos dīgitoz p̄cur /
rēdo q̄si in istrumēto musico citharizarēt. Et
illo tñ fundamēto: z p̄cipue ex diuina clemē
tia q̄ mltiplicī distribuit dona gratiaz: po
terit hō multo plura p̄cipere z in manu sibi
p̄stituere. In vno dīgito pal n̄r. In alio illas
quīq̄ pres. salutatiōis āgelice. s. purissima
p̄fectissima. zc. Et sic poterit se etiā in laude
p̄ginis feruētē exercere. In alio dīgito. vij
p̄ctā mortalia. In alio. vij. dona sp̄s scti. In
oībo decē p̄cepta. Et sic adiutorio manū p̄

erit in manu plangere meditari psallere: z
deū et sanctos ei⁹ magnificare laudare z su
per exaltare: et hec de attentione sufficiunt

Ite pro hac via oratiua nota tres oratōes
breuissimas. Prima est. **O** artifex potētissi
me ne despicias opus tuū. zc. **O** mercator
prudētissime: ne sinas perire precīū mercat
ionis tue. zc. **O** hospes clemētissime puri
fica salua dirige z serua domū tuā z hospiciū
tuū: qđ tibi in baptismo dedicasti. **I**te
circa primā viā nota triplicē intellectū dñice
orationis scz Pat n^r. **I**n prima clausula
ponit defect⁹ noster ad correspondentiā vie
purgatiue. **I**n secunda gratitudo nostra q̄
cōgnoscimus creatorē nostrū vt amatorē nu
tritorē. zc: per modū vie illuminatiue. **I**n
tercia affect⁹ noster ad correspondentiā vie
vnitive vt patet in tabula sequenti.

O Pater	N os populi	O amator ar
noster	sine te	dentissime

Quando te diligemus feruenter filiali
amore perfectissimo.

Q ui es in	N os vacui	O hospes sua
celis	et exales	uissime

Quando habitabis in hospicio cordis
nostri vt in celis.

Sāctificet Nos trena ti D sapor san
nomē tuū bi pponētes cūssime.

¶ Quando nomen tuum dulcescet nobis
vt oia terena contēnamus.

Adueniat re Nos er D rex precla
gnum tuū rantes rissime.

¶ Quādo nos subijciemur tuo regimini: vt
nō regnet in nobis concupiscētia.

Fiat vo. r. si. Nos re D preceptor pri
in. ce. 2 i fra belles dentissime.

¶ Quādo pformabimur i oībo volūtati tue
Panē nř co. Nos mē D nutritor: suf
da nob hodie dīci. ficiētissime.

¶ Quando transformabimur in te et ple
na facietate faciabimur.

Et di. n. d. n. Nos pecca D creditoz
s. 2. n. dī. d. n. tozes largissime

¶ Quādo suscipies nos pdigos filios re
mittendo nobis omnē excessum.

Et ne nos Nos tem D custos dili
idu. i. tēp. ptati gentissime.

¶ Quādo tutabim^r tua custodia vt nō puale
at nobis amodovllus aduersarius.

Sed libera Nos fra D liberato
nos a malo. giles fortissime

Quando liberabimur a fragilitate huius corporis: et ab omni discōuenienti perpetua libertate.

Ro declaratiōe

istius nota: quod cum dicit. Pater noster. attende amorē: quē habet pater ad filiū. Talē et ampliorē habet deus ad nos. Quando dicitis: qui es in celis. cogita deū inhabitatōrē bonarū mentium que celoz noīe intelliguntur. Quando dicitis. Sanctificetur nomen tuū. Optamus vt diuinū nomen nobis sapiat et dulcescat plus quā terrena quia sanctū dicitur id est sine terra. Cum dicitis Adueni et regnū tuū. Optamus non solū eternū regnum. sed etiā vt hic nos regat: et vt sit rex noster. Cum dicimus. fiat voluntas tua sicut in celo et in terra. Optamus vt doceat nos Juxta illud doce me facere voluntatē tuam quia deus meus es tu. Cum dicimus. Panē nostrū cotidianū: da nobis hodie. Optamus vt sit nutritor noster: corporaliter et spiritualiter. Juxta illud. Oculi omnium in te sperant. et c. Cum dicimus. Dimitte nobis. et c. Optamus quod vt pius creditor nobis relaxat quod tenemur. Cum dicimus: Et ne nos. et c.

D. i.

Dy tam⁹ vt custodiat nos. Cū dicim⁹. Sz
libera nos. Dy tam⁹ non solū de p̄senti im/
pugnatiōe: sed etiā ab omni futura: et ab
omni qđ nouerit sibi displicere liberari.

o **E** via vnitiua z

est qua quis bene purgat⁹ et illumi/
nat⁹: amoro se vnitur creatori suo exultando
de p̄fectionibz suis illi soli placere deside/
rans prompte et lete nūc ipsum magnificat
nūc laudat. nūc animatur. totus lāguet amo
re eius. vt possit dicere illud canticoz. Aīa
mea liquefacta est vt dilect⁹ locut⁹ es michi.
zē. Et post pauca subdit qz amore languet.
Et psalmista. Quid enī michi est in celo: et
a te quid volui super terram. id est ego pure
amo te nō propter bona celoz: aut propter
bona super terrā. Et hec via sepe superius
tacta est iua affectiua z suplatiua. In re enī
vnū sunt via affectiua et vnitiua: sed nomīa
habent diuersa. Unde per viā vnitiuā eleuat
quis mentē suā in deū: ercludens oēs vani
tates proponens sibi illud vidi cuncta que
erant sub sole: z ecce vniuersa vanitas. fac
igitur sicut anis que volat sursum: et si oc/
currūt musce id est vanitates: nō cures sed

pertranseas dicendo. Ad solem tendo: no-
lo cor meum cū vanitatibus que in terra sunt
occupare. Et acquiritur hec via per recolle-
ctionem in timā ab exterioribus ad interio-
ra ab ymis ad summa a tēporalib; ad eterna
vnde sol ille de quo facta est mētio ille est de
quo dicit. Tu solus sanctus. tu solus dñs. tu
solus altissim⁹ es. Ad illā viā requiritur. ¶ Pri-
mo q; homo per virtuosam assuefactionē et
gratiā sit radicatus in virtutib; q; nullā dele-
ctationē habeat in appetitu vane glorie in
cupiditate diuitiar; in concupiscētia oculoꝝ
et gula. ¶ Secūdo requiritur eternū silentiū:
vt nō occupet se circa exteriora: quid audie-
rit vel viderit foris: nichil curando tanq; in
sumno occurrissent. ¶ Tertio quirit amorosa
adhesio cū deo: vt omnia eius iudicia: omnia
facta oēs doctrinas cū reuerentia āplectat
¶ Quarto q; nichil aliud quirit: sed reputet
sibi illum dilectum sufficientissimum super-
excellētē illum in corde suo diligat: super
omne qd̄ potest videri: audiri vel cogitari:
imo sup̄ omne qd̄ ymaginari potest: q; tot⁹
amabilis tot⁹ desiderabilis. zc. vt s̄ paruit
in via beati Ber. ¶ Quinto q; sepe reducat
ad memoriā perfectiones dei et illis inti-

me congratuletur. Et quibus infinite sint perfectiones dei; tamen communiter tres occurrunt in quibus sic affectum excitet. ¶ Primo congratulor tibi dilecte mi quod tu es potentissimus: non quod michi in hoc bene sit quasi commodum meum querens: sed quia illa est perfectio tua quod nullum times: nullius indiges. nemo te expugnare potest: nemo tibi potest resistere: nullus demon. nullus aduersarius et de hoc primo gaudemus. ¶ Secundo congratulor tibi. quia tu es sapientissimus: illud est perfectionis tue: quia sic te nullus decipere potest: quia nichil te latet. ¶ Tertio congratulor tibi. quia tu es summe bonus: hoc est summe perfectionis: quia inmutabiliter es bonus et ita bonus quod te melius excogitari non possit: imo nec digni? nec nobili?. ¶ Sexto principaliter utile est incipientem habere aliqua verba per que exprimat desiderium suum affabiliter alloquendo dominum. de hoc Hugo de palma Cartusien. dat modum se eleuandi per viam virtutum: qui tactus est superius in oratione dominica. Potest enim homo prouocare affectum suum per illas dictiones. Quando: si: et consimiles. Unde dicit quod incipiens utatur talibus postquam autem gratia

Dei adiuuante exercitatus fuerit : tunc sine
 omni cogitatione preuisa : ceteris in die multu
 tum amoroſe mentē ſuā in deū eleuare po
 teſt. Unde ex intentione ipſius poteſt colligi
 talis eleuatio. **O** ſumma bonitas. **O** al
 tiſſima eternitas. **O** incōprehēſibilis ſa
 pientie profunditas. **O** pater piſſime quā
 do te diu gā : quando brachijs amoris te con
 ſtringā quando tuis beneficijs tue miſeri
 cordie quā me cū facis viſes impendā. Quā
 do tremende maiestati tue timorē impendā.
 Quando ſpeculum tue virtuoſe vite ſcilicet
 humilitatis : paupertatis : patientie. obedi
 entie. caritatis ⁊ ſic de alijs rebitis veſtigijs
 proſequar. Quando feſta tua ⁊ ſanctorū tuorū
 ſcilicet natiuitatis. reſurrectionis. aſcenti
 onis. ⁊c. debita veneratione congratulabor
Si tu es tremenda maiestas vbi timor me⁹
Si tu es amantiſſimus pater meus vbi a
 mor meus. **Si** tu es dñs et mercator me⁹.
 vbi eſt ſeruitiū meū. **Si** tu es inhabitator
 ⁊ hoſpes meus : vbi eſt mundicia digna tāto
 hoſpiti. **Si** tu es vita ſanctorū. decor ange
 loꝝ. vbi eſt cōgratulatione mea. Et ſic diu exer
 citatus ſicut pro edificio pontis apponitur
 quandoq; ſuſtentacula : poſtea ponis ſtat ſine

illis. Sic postea spūs sanctus eleuabit cor
hoīs sine illis: vt semp tēdat sursum aut fre
quēter. Juxta illud cāticorū: Trahe me post
te in. o. vii. t. currem⁹ ⁊ sic habet aliqd de via
vnitiua. Tamē hec via et sciētia nō discitur
ex libris: sed de sursum est. ⁊ cui vult parti/
cipat eā pat luminū hīs qdē clari⁹ hīs vero
obscurus. Pro ista via sicut dictū est valet
intīma cōgratulatio pfectionū dei vt homo
in ymnis ⁊ cāticis iubilet in corde canendo
et ptractet laudes dei de hīs pfectionibus
siue laudibus ponit tabula infra scripta. Et
semp p̄mittit clausula. Cōgratulor tibi pat
celestis: quia tu es. **A**utor essendi: hoc est
alpha ⁊ o. principiū ⁊ origo oīm. Unde de te
sic scribit qdā metrista. Hui⁹ in arbitrio pē
dent mortalia queq;. Qui sol⁹ cūctis ptulit
esse suū. Qui facit ⁊ reficit. Creat atq; crea
ta gubernat. Cui⁹ idē posse qd velle nec mi/
nus habet. Congratulor igit tibi in pfectio
ne tua essendi: qz tuū esse ē pfectissimū. Pri
mo qz nō potes cogitari nō esse: qz si tu non
esses nichil esset. Secundo qz a nullo alio
habes esse. Tertio qz omne qd est. a te ha/
bet esse. **B**onitas sūma. Primo qz nulla
res est bonitatis sue tā diffusiuā sicut tu: sed

bonum quāto cōmuni⁹ de te tanto melius:
Secūdo nulla res est tam cito placabilis si-
 cut tu. Tercio nulla res est tam desiderabi-
 lis delectabilis et amabilis sicut tu. **C**ausa
 vniuersalissima Illa causa quam philosophi
 sic ex naturali ratione cōuincebant esse. Si
 nō est p̄cessus ī infinitū in causis sibi essen-
 tialit̄ subordinatis: prima causa est: sed nō
 est p̄cessus talis in causis essentialit̄ subor-
 dinatis: igit̄ prima causa est. Tu es ille p̄-
 ceptus de quo. Aristoteles in fine duodecimi
 metha. cōcludēs librū suū sic dicit. Mala
 est pluralitas principū: vn⁹ ergo princeps.
Dec⁹ vniuersi: qui cūcta decorasti. Tu es
 cuius pulcritudinem sol et luna mirantur.
 Tu es in quē desiderant angeli prospicere.
 A te habēt decus pulcritudinis: sidera. rose
 lilia. et c. Et a te aues habent decus suauis
 melodie. phylomene. alaude et c. et omniū auium
 genera et omnia organa. A te habent decus
 saporis. mel. vinū et om̄ia pigmentariorū genera
 A te decoratum est celum sideribus: aer vo-
 lucribus. terra animalibus. aqua piscibus. et c.
Eternus sustentator omniū: a quacunq;
 enim te tuam subtraheres sustentationem v̄l
 cōseruationem: illico rueret in nichilum

Fons sapientie a quo manant omēs thesauri sapientie et scientie: tu es eterna sapientia attingens a fine vsq; ad finē fortiter: disponens oīa suauiter. Qui celoz continet thronū et abyssos intueris: montes poteris instatera: terrā palma et cludis: et posuisti legē aquis ne transcēdant fines suos. **G**loria mūdi. Te enī adorant angeli: laudat archangeli tibi sūmo. Te iure laudat oīs creatura spes nostra: salus nostra. honor noster: gloria nostra: finis et expectatio nostra. **A**bundantissim⁹ tua est terra et plenitudo eius orbis terraz: et vniuersi qui habitant in eo. Gloria et diuitie in domo tua. Si honorat: et diues dicitur qui habet aurū: quantū honorari deberes qui fecisti aurū et gemas et oīa que sunt in vniuerso. **I**ncōprehensibilis tu es: te te enī dicitur. **M**agnus dñs et laudabilis nimis: et magnitudinis eius nō est finis. Tante enī es excellentie: q̄ tuā altissimā excellentiā nemo potest capere ad plenū: nec homo nec angelus: imo nulla creatura: quia oīs est finita: tu vero infinitus es: sed infinitū ad finitū nulla est proportio. **C**aritas tu es. et qui in te manet: manet in caritate tu in eo. **S**icut natura ignis est ardere

icēdere: clarefacere: sic p̄petas tue caritatē ē
 creare: te largissime diffundere. Inflāmare ad
 amorē. accēdere. saluare. redimere. custodire
 liberare: illuminare: vnde ⁊ tibi dicitur. De⁹
 cui propriū est misereri. ¶ Loco incircūscri
 ptibilis ⁊ tamen vbiq; es. Si ascendero in
 celū tu illic es: ⁊ te dicit Ber. Deus vbiq;
 regnat: vbiq; imperat: vbiq; maiestas eius
 oīa implet. Nā in inferno exerces actū iusti
 cie tue sed dicere hoc fieri in absentia tua:
 perfidia est. Sic etiā es in tēpore incōmeu
 surabilis. Res enī que ab eterno fuit: atq;
 ante omne tēpus fuit. Quomodo ergo cō/
 mensuratur tēpore quod fuit quādo nō fuit
 tēpus. ¶ Merces sanctorū iubilus āgeloz
 speculū omniū electoz. ¶ Norma. i. regula
 ⁊ exēplar omniū. Res enī ⁊ quanto tibi pro
 pinquior tanto nobilior. Aliqua habent esse
 tecum: aliqua esse ⁊ viuere: ⁊ sunt nobiliora
 prioribus. aliqua viuere esse ⁊ discernere. ⁊
 sunt secūdū naturam nobiliora prioribus:
 aliqua vltra hec habent purū esse ⁊ virtuosū
 ⁊ sunt tibi plus ceteris propinqua. Per sin
 cerissimā enī tuā bonitatē est in te oīs exē/
 plaritas virtuositas ⁊ comunicabilitas.
 ¶ Ordo siue ordinatoz vniuersoz qui sin//

gula locas secundū suū statū aut sua meri-
ta sursum aut deorsum: sicut prudens pictor
ponit colores: hic rubeū hic nigrū vt deco-
ret op^o suū. ¶ Perfectissim^o sine omni defe-
ctu: q̄ nullius indiges: tibi ipsi es sufficiens
q̄ melius aut dign^o. aut nobili^o aut pfecti^o
nec est nec excogitari potest quicq̄d est lau-
dabile ⁊ pfectionis in creatura in positio.
hoc est in te in suplatiuo. ¶ Quietissim^o: vt
dicit Boetius. D̄ q̄ perpetua mūdū ratioe
gubernas. Terraz celiq̄ fator. Qui tēpus
ab eno ire iubes stabiliq̄ manēs das cūcta
moueri. Principiū rector: dux semita t̄min^o
idē. Tu req̄ies trāquilla p̄s te cernere sig-
nis. Es etiā mobilis ⁊ mutabilis q̄ vbiq̄
es vt patuit ex p̄missis. Res autē dici mo-
ueri: que tendit ad locū quo prius non fuit:
Immobilis autē que vbiq̄ est nō habet quo
tēdat. ¶ Recreator oīm qui dixisti. Venite
ad me oēs q̄ laboratis. Aīa enī que est in te
radicata in centro suo: ⁊ recreata ⁊ quietata
est que vero in te nō est mult^o vanis fantasma-
tibus fatigat. Sufficiētissim^o qui te habet
totū habet: qui te nō habet medic^o est ⁊ paup
q̄ q̄cqd̄ preter te est: nō reficit: et si reficit
nō sufficit. ⁊ si ad tēpus sufficit: nō tamē per

petue satiat: quādo adhuc āpli⁹ queraf: qui
 autē te habet satiat⁹ est: si nē suū habet: non
 habet vltra qđ qrat qz tu es sup omne visi
 bile: audibile. odorabile. gustabile. tāgibile
 sensibile. ¶ Itē adhuc altior es sup omne
 figurabile: mīerabile circūscriptibile. ¶ Itē
 altissim⁹ es sup omne demōstrabile. diffini/
 bile. opinabile. iuestigabile. estimabile. yma
 ginabile. q̄ tot⁹ es amabilis. maxime lauda/
 bilis z sūme desiderabilis. ¶ Thezaur⁹ fide
 lis vbi enī thesaurus noster ibi z cor nostrū
 Quicqđ enim nobis auferat: si tu in nobis
 permāseris: sufficit nobis. Tu es illud vnū
 quod dixisti Marthe esse necessariū. In te
 summa p̄placencia nostra. Et si nos horreat
 totus mūdus: si tu nos approbas sufficit no
 bis. Desideriū nostrū tu es. Utinā tu pla/
 ceres toti mūdo: z totus mūdus faceret be//
 neplacitū tuū pro illo deberemus mori zelo
 caritatis. ¶ Vita qua habent viuere oīa
 In quo nos mouemur z sumus. De te enim
 dicit. Ex ipso z per ipsum: z in ipso sunt oīa
 tibi honor z gloria per infinita secula secu//
 lozum. ¶ Xp̄istus intelligitur vinctus. Tu
 similiter es talis vinctio et salsa: que appo//
 sitaynicuiqz rei mundi facit ipsam sapidam

In electis enim es sapor gratie: in dānatis es
sapor iusticie: et vindex iniquitatum. Tu es
creator: tu es gubernator: tu es redēptor: iu-
stificator. retributor. et glificator. etc. Hīs
pfectionibus congratulando aīa mea lique-
facta est. Et quid agā: nisi in pace in idipsum
dormiā et requiescā. et dicā. Nolite suscitare
dilectā donec ipsa velit. In laudes tuas pro-
rumpā. Et si digne laudare te nequeā: de te
tamen nō sileā cū solū de te gaudeā. Tu enim
es dulcis sopor: Iste qui te gustat. Jesu xp̄e
tuo victus a sapore mori posset pro amore.
Te solū amans vnice dilecte mi pulcherri-
me: vbi queso vis cōmorare: vbi vis vt que-
raris: qui sapias et dulcescis. O dulcis ho-
spes aīe esto hospes simq; tibi tecū sine fine.

o **E** via exultati:

ua que ascribitur beato Grego. qui
pertractat et meditatatur gaudia celoz vnde in
quadā omelia sic scribit. Que lingua potest
dicere: aut quis intellectus potest capere:
Illa superne ciuitatis q̄ta sint gaudia ange-
loz choris interesse. etc. Vocatur autē hec
via exultatiua vel congratulatiua qz per eā
homo congratulā: glorie dei et sanctorum: et p

eā homomeditatur gaudia que sunt in celo
 quibus meditati leuius portat omne quod
 grauat in hoc mūdo. Unde Grego. Minuit
 pondus laborꝝ spes premioꝝ. Sciendum
 q̄ volens mentē suā per hanc viā eleuare ad
 congratulandū sup̄nis ciuibꝝ. Primo vi-
 deat quomodo inter se distincti sunt secun-
 dū diuersa eoz merita: quod haberi poterit
 ex aliquali eoz similitudine regni celestis ⁊
 regni terrestri: vnde sicut in regno terrestri
 sunt diuersi status hominū: sic poterit me-
 ditari de regno celesti. Et sicut veniens ad
 palaciū regis terreni salutaret oēs secundū
 ordinē: et congratularetur honori eoz. Sic
 et tu ascende mentaliter regnū sūmi regis
 ⁊ saluta. lauda. et congratulare honori ⁊ glo-
 rie omniū. De hoc ponitur talis tabula simi-
 litudinis. In palatio regis terreni sunt pri-
 mo. Rex in celesti curia est rex regum deus
 In hoc ordine saluta quēlibet secundū statū
 et dic. Salue rex regū: saluator et governa-
 tor omniū: congratulor maiestati tue. pleni
 sunt celī ⁊ terra. Tu prefulges in regno tuo
 sicut sol inter sydera. Secundo vbi est re-
 gina Maria. Salue et gaude regina celoꝝ
 mater regis āgelorum tu carissima: pulcher⁴

rima. purissima. pijsissima. dñs. post hanc secre-
tarij et nuntij: et sunt angeli assistentes et nu-
cij. Saluete et gaudete spiritus innocentissi-
mi: qui nuq̄ a beneplacito vestri creatoris
deuiastis. Post hos principes et comites et
senes sunt ibi et sunt patriarche. Gaudete
et saluete. quia ex genere vestro natus est sal-
uator mundi. Post hos consiliarij et sunt pro-
phete. Saluete et gaudete: quia vobis inspi-
rata sunt consilia secretoꝝ dei: et impleta sunt
qui fideliter prophetastis. **I**te fidelit̄
assistentes in exilio sunt: et sunt apli. Sal-
uete et gaudete: qui fideliter permansistis
cū rege celoz ī exilio mūdi: qui vobiscū esu-
riuit. comedit. dormiuit. et pedes lauit. Cā-
cellarij: et sunt euangeliste. Saluete et gau-
dete notarij regis altissimi: qui vitā et gesta
regis fideliter euāgelizastis et scripsistis. Mi-
lites et sunt martires. Saluete et gaudete
vos constantissimi milites: qui pro honore
regis sanguinē tuū fudistis. Thezaurarij: et
sunt p̄fessores et doctores. Saluete et gau-
dete qui talenta vobis tradita et thezaurū
cū multiplici lucro representastis quoz do-
ctrina fulget sancta ecclesia vt sol et luna.
Vigiles et sunt monachi et heremite. Sal

uete et gaudete: qui alijs dormiētibus cō-
 tra inimicos regis vestri orando et psallēdo
 uigilastis. **Uirgines.** Saluete et gaudete:
 que sponfos mortales et regnum mundi cō-
 tempnistis propter amorem spōsi celestis: ad
 cuius thalamum iam cum lampadibus in-
 trastis. **Uidue.** **O dispensatrices.** Salue-
 te et gaudete: qui opera misericordie christo
 in pauperibus fideliter dispensastis. **Com-**
munis populus aut vulgus et est turba oīm
 electoꝝ. Saluete ⁊ gaudete oēs simul electi
 q̄ diuersis merit̄ et uirtutibꝫ regnū ītroistis
Lō gratulamur uobis oībꝫ. **O**rate pro nob̄.
Ite pro āpliori eleuatiōe mēt̄is ad illa fu-
 tura gaudia: uideat̄ de gaudijs celoꝝ hec ta-
 bula. **A**motio oīs diuītat̄: ibi nō erit fa-
 mes. sitis. frigus. nec est. **B**tissima p̄sen-
 tia oīs bonitat̄. **C**ōsortiū āgloꝝ dulcissi-
 me amenitat̄. **D**otes corp̄is sūma agili-
 tas: s̄brilitas. īpassibilitas: claritas. **E**x-
 cellētissima dona aīe. cognitio. s̄phēsis. dile-
 ctio. sūme maiestat̄. **F**ruitio spect̄i īeffabi-
 lis iocūditat̄. **S**uauēbit q̄libet de bōis me-
 rit̄ singuloꝝ. **H**onorabit̄ q̄libet sic fili⁹ re-
 gis celoꝝ. **I**uuet̄ sine senio. **K**aritas si-
 ne odio. **L**ux iocūditissima sine obscuritate

Maxima vocū iubilatio cū perpetua se-
curitate. **N**oticia oīm sanctorū sine dubie-
tate. **O**rdo meritorū delectabilis cū mul-
ticiplici varietate. **P**ax ineffabilis sine ti-
more inimici. **Q**uata ibi sunt gaudia: nec
potest dici nec scribi: nec ymaginari. **R**eq̄-
es sine tedio tot milīū annorū. **S**acietas
omniū spiritaliū desideriorū. **T**ristitia
ibi nō erit neq; luctus neq; clamor: sed nec
vll^o dolor. **V**alidissima potestas: ppetua
securitas ⁊ sanitas ⁊ intimus amor. **X**p̄s
ibi sponsus pater ⁊ frater rex donum: et fi-
nalissimus amor.

P **Q**uam omnes
vie taliter qualiter christo adiuuante sunt ex-
pedite: pro conclusione videantur aliquę do-
ctrine seruande circa premissa que vt clau-
sulatī pateant aut vt facilius cordi retineri:
possint ponantur secundū ordinē alphabeti
⁊ ante initīū cuiuslibet clausule premiti tē:
Abstractione volens feruenter medita-
ri: debet se abstrahere ab appetitu bonorū:
⁊ cupiscētiarū ⁊ diuitiarū: q̄ hec fantasmata
distrahunt meditantē. **B**ona vita. Debet
enī fructuose viuere: quia in malivolā animā